

Текстъ
АСЕНЪ РАЗЦВѢТНИКОВЪ

ЕСЕНЕНЪ ВЪТЪРЪ

Музика
СТ. Ц. ДАСКАЛОВЪ

Презъ градини лють и гнѣвенъ
бѣга севернякътъ съ дългата тояга,
севернякътъ съ калнитѣ царвули...
Де кого застигне бий и брули.

Свърна тамъ възъ бѣлитѣ тополи,
дето връхъ въ небето сж заболи, —
стволи бие, златни листи рони,
златни листи отъ сребристи клони.

И остаха бѣлитѣ тополи,
и остаха бедничкитѣ голи.
Ей го после гнѣвно пакъ забрули
сгушенитѣ задъ купата дюли.

И, доде гнѣвътъ му се насити,
станаха на циганки горкитѣ!
Свела се е, като мжченица,
тамъ срѣдъ двора старата черница.

А до нея клонестата круша
тихитѣ ѝ жалби мълкомъ слуша —
слуша и си праздно гнѣздо люлка,
като майка, като скръбна булка.

Асенъ Разцвѣтниковъ

МАЛКАТА УЧЕНИЧКА

Малката Екатерина
съ блокче и бои въ ржце,
ученичка тазъ година
тръгна съ весело лице.

Блѣстятъ синитѣ очички,
тупа малкото сърце:
„Бързо, мамичко, че всички
сж въ училището вече!“

Съ нова шарена мантичка
и съ пригладена коса
тази нова ученичка
тича съ малкитѣ крачка.

Запѣхтяна и щастлива
въвъ училищния дворъ
влиза мѣничката Ина
съ новитѣ бои и блокъ.

И съсъ другитѣ дечица
се нарежда бързо тя
въ стройна хубава редица
и запѣва пѣсеньта:

„Бързо, бързо, мои дружки,
че звънеца ни звѣни,
нова пѣсень днесъ ще учимъ
приказчица и игри!“

Паулина Станчева